

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

H O T Ă R Ă R E

cu privire la cererea de chemare în judecată depusă de Adela Andronic împotriva Consiliul Superior al Magistraturii cu privire la contestarea actelor administrative,

*(Dosarul nr. 3d-80/24
NR. PIGD 2-23020931-01-3d-30082024)*

Încălcarea normelor imperative ale legislației în procesul de desfășurare a justiției, art. 4 alin. (1) lit. i) al Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Aplicarea sancțiunii disciplinare – eliberarea din funcția de judecător, respectă principiul proporționalității raportat la gravitatea abaterii și consecințele survenite.

03 iunie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în ședință publică acțiunea depusă de Adela Andronic

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Malanciuc,

Diana Stănilă, *judcători*,

Alexandru Brașoveanu, *grefier*.

cu participarea:

Reclamantei – *Adela Andronic*

Reprezentantului reclamantei, Adela Andronic –

avocatului Doina Ioana Străisteanu.

Reprezentantului Consiliului Superior al Magistraturii –

Olesea Ciobanu

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 20 iunie 2016, Adela Andronic, reprezentată de avocatul Doina Ioana Străisteanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, cu privire la contestarea actelor administrative.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a relatat că la 30 ianuarie 2015 și la 06 februarie 2015, Consiliul Superior al Magistraturii a recepționat sesizările directorului SAR „Moldcargo” SA și a directorului ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA, care au pretins că în acțiunile judecătorești Judecătoriei Centru mun. Chișinău, Adela Andronic, ar exista abatere disciplinară.

3. Invocă reclamanta că plângerile s-au referit la adoptarea încheierii de asigurare a acțiunii din 23 ianuarie 2015, într-un litigiu civil inițiat de CA „Victoria Asigurări” SA, în care petiționarii erau părți în proces, având calitatea de pârâți, afirmându-se că această încheiere ar fi ilegală, întrucât a fost adoptată în afara unui proces civil și nu a fost semnată, totodată, această încheiere ar fi cauzat un prejudiciu material semnificativ, care nu a fost însă demonstrat.

4. În acest context, reclamanta a arătat că sesizările enunțate au fost respinse prin hotărârea Completului de admisibilitate nr. 2 al Colegiului Disciplinar nr. 17/4 din 20 martie 2015, care nu a fost contestată de părți și terți, obținând valoarea unui lucru judecat.

5. Menționează că, la 14 aprilie 2015 o sesizare similară privind aceeași încheiere din 23 ianuarie 2015, adoptată de ea în calitate de judecătoare, în același litigiu civil pendinte dintre aceleași părți, a depus și Ministerul Justiției al Republicii Moldova, membru deplin al Consiliului Superior al Magistraturii, care potrivit art. 9 alin. (1) și art. 10 alin. (3) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, numește 4 din 9 membri a Colegiului Disciplinar, și membrii supleanți a acestora, pe un termen de 6 ani.

6. În același timp, o sesizare separată a înregistrat și directorul executiv al Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule (în continuare B.N.A.A.) - Alina Osoianu, pe aceleași fapte și acțiuni.

7. În continuare, susține că aceste sesizări reflectă conținutul acelorași fapte deja examinate și respinse prin hotărârea Completului de admisibilitate nr. 2 al Colegiului Disciplinar nr. 17/4 din 20 martie 2015, care putea fi contestată în termen de 15 zile de la data recepționării de către petiționari, dar care nu a fost contestată.

8. Ca consecință, prin hotărârea nr. 94/16 din 18 septembrie 2015 a Completului de admisibilitate nr. 2, în aceeași componentă, sesizările au fost declarate inadmisibile.

9. Hotărârea enunțată a fost contestată tardiv de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova și B.N.A.A., iar Plenul Colegiului disciplinar al Consiliului Superior al Magistraturii a omis să se expună asupra acestui moment important de procedură.

10. De altfel, având în vedere standardele procesului echitabil și a cerințelor față de legalitatea actului administrativ, reclamanta a conchis că Plenul Colegiului disciplinar din subordinea Consiliului Superior al Magistraturii nu a fost o instanță independentă și imparțială după cum instituie art. 6 al Convenției Europene pentru Drepturile Omului la adoptarea hotărârii nr. 1/1 din 22 ianuarie 2016, care în opinia sa, este ilegală în fond și contrară procedurii.

11. Or, Colegiul disciplinar chemat să se expună asupra sesizării Ministerului Justiției al Republicii Moldova este format din membrii aleși de autorul sesizării, din care motiv nu sunt nici imparțiali și nici independenți față de Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

12. Subsecvent, reclamanta a menționat că în procedura Plenului Colegiului disciplinar al Consiliului Superior al Magistraturii au fost examinate contestațiile directorului executiv al B.N.A.A., Osoianu Alina și a Ministerului Justiției al Republicii Moldova împotriva hotărârii nr. 94/16 din 18 septembrie 2015, adoptată de același complet: Elena Covalenco, Olesia Plotnic și Victor Boico, prin care sesizările acestora împotriva acțiunilor judecătorei Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, Adela Andronic au fost respinse, fără să se expună asupra hotărârii anterioare cu nr. 17/4 din

20 martie 2015, care odată cu intrarea în vigoare a acesteia a căpătat puterea lucrului judecat.

13. În opinia reclamantei, prin revizuirea exclusivă a hotărârii nr. 94/16 din 18 septembrie 2015, fără a modifica o hotărâre anterioară a aceluiași complet, hotărârea nr. 17/4 din 20 martie 2015, pronunțată pe baza aceluiași fapte și acțiuni ale aceleiași judecătore, Plenul Colegiului Disciplinar din subordinea Consiliului Superior al Magistraturii a încălcat principiul securității raporturilor juridice.

14. Suplimentar, reclamanta a evidențiat faptul că membrii Plenului Colegiului disciplinar: Elena Covalenco, Olesea Plotnic și Victor Boico nu și-au explicat schimbarea opiniei după ce votase două hotărâri, prin care au declarat sesizările ca fiind inadmisibile, pe când în Plenul Colegiului deja au votat pentru constatarea abaterii, aspect care confirmă lipsa de imparțialitate și influența puterii executive asupra organului de autoadministrare judecătorească cum este organul disciplinar din subordinea Consiliului Superior al Magistraturii.

15. Subliniază că tardivitatea constituie un motiv de respingere a contestațiilor împotriva hotărârii nr. 94/16 din 18 septembrie 2015, or, art. 29 din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 privind răspunderea disciplinară a judecătorilor, expres prevede că contestațiile împotriva hotărârilor Completelor de admisibilitate pot fi depuse la Plenul Colegiului Disciplinar în termen de 15 zile de la data comunicării hotărârii. În acest sens, reclamanta a reiterat că ambii petiționari au depus contestațiile cu depășirea acestui termen, iar Plenul Colegiului Disciplinar a evitat să se pronunțe atât asupra tardivității contestațiilor, cât și asupra hotărârii Completului de admisibilitate din 20 martie 2015.

16. În continuare, reclamanta a invocat prevederile art. 31 din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 privind răspunderea disciplinară a judecătorilor, susținând că nu a fost citată în mod corespunzător cu aviz de recepție. Potrivit acesteia, a fost contactată telefonic și invitată la ședințele Plenului Colegiului Disciplinar abia în ajunul desfășurării acestora, iar toate citațiile au fost transmise în format electronic către Judecătoria Centru, mun. Chișinău, fiind recepționate de un funcționar al instanței. În opinia sa, această modalitate de citare i-a afectat semnificativ dreptul la apărare și dreptul la administrarea probelor.

17. Complementar, reclamanta a reiterat că în procedura Colegiului Disciplinar a fost admis în calitate de avocat al B.N.A.A., Vasile Tarnovschi, mandatul căruia nu a fost eliberat pentru procedura desfășurată în fața Plenului Colegiului Disciplinar și nici pentru procedura ulterioară desfășurată la Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, în care nu sunt indicate niciunul din drepturile speciale prevăzute de art. 81 din Codul de procedură civilă și fiind semnat de o persoană despre care nu se cunoaște dacă este director executiv al B.N.A.A., care ar avea dreptul să acorde

împuterniciri unui avocat să reprezinte interesele biroului în procedura disciplinară inițiată de acesta.

18. De asemenea, a remarcat că la materialele dosarului se regăsesc probe în limba engleză la care nu a avut acces, ele nu au fost niciodată traduse și asupra acestora nu a avut nici o șansă reală de a se expune.

19. Astfel, odată stabilite încălcările de procedură la adoptarea hotărârii Plenului Colegiului Disciplinar din subordinea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1/1 din 22 ianuarie 2016, devin aplicabile și prevederile art. 26 lit. c) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2010, pentru declararea actului administrativ ca fiind unul adoptat ilegal.

20. Totodată, reclamanta a invocat dezacordul și cu hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 327/15 din 17 mai 2016 „Cu privire la contestarea hotărârii Colegiului disciplinar nr. 1/1 din 22 ianuarie 2016”, considerând că aceasta este ilegală, deoarece a fost emisă cu încălcarea procedurii stabilite.

21. La acest capitol, reclamanta a relatat că în afară de ea, contestație împotriva hotărârii Plenului Colegiului Disciplinar din subordinea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1/1 din 22 ianuarie 2016, a depus și B.N.A.A.

22. La examinarea acestor contestații, în calitate de membru al Plenului Consiliului Superior al Magistraturii a participat Ministerul Justiției al Republicii Moldova, iar potrivit procesului-verbal al ședinței Consiliului din 15 mai 2016, Ministrul Justiției al Republicii Moldova fiind printre membrii Consiliului Superior al Magistraturii prezenți la ședință, constituind astfel cvorumul, a confirmat că o contestație din partea Ministerului Justiției nu este depusă și nu are intenția să o depună, dar nici nu s-a retras de la examinarea contestației B.N.A.A.

23. Astfel, în procedura Plenului Consiliului Superior al Magistraturii au fost examinate contestațiile enunțate împotriva hotărârii Plenului Colegiului Disciplinar din subordinea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1/1 din 22 ianuarie 2016, unde nu s-a examinat/reexaminat hotărârea anterioară nr. 17/4 din 20 martie 2015, care odată cu intrarea în vigoare a obținut puterea de lucru judecat, fiind încălcat principiul securității raporturilor juridice.

24. În ceea ce privește procedura desfășurată în fața Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, reclamanta a arătat că la dosar nu există dovada unei citări legale. Potrivit acesteia, ea a fost contactată telefonic și invitată la ședințele Plenului cu doar o zi înainte de desfășurarea acestora, ceea ce i-ar fi afectat semnificativ dreptul la apărare și la administrarea probelor. În sprijinul acestei susțineri, reclamanta a invocat și absența avocatului său ales de la ședința din 17 mai 2016, în care a fost examinată contestația sa.

25. De asemenea, a invocat că în calitate de reprezentant al B.N.A.A. a fost admis avocatul Vasile Tarnovschi în baza aceluiași mandat cu nr. 0276346 din 26 noiembrie 2015 cu toate deficiențele de procedură continuate din procedura colegiului disciplinar, care nu au fost înlăturate.

26. Așadar, reclamanta a opinat că procedura desfășurată în fața Plenului Colegiului Disciplinar nu a fost echitabilă din motiv că nu a avut acces la aceleași probe la care a avut partea opusă ce le-a administrat în limba engleză, nu a avut parte de o instanță independentă și imparțială din motiv că Ministerul Justiției al Republicii Moldova a participat la dezbateri pe marginea contestațiilor depuse de B.N.A.A. și nu a beneficiat de dreptul său la apărare din motiv că cererea avocatului său privind acordarea termenului suplimentar pentru a lua cunoștință de dosar, a rămas nesoluționată.

27. La fel, reclamanta a evidențiat că hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 327/15 din 17 mai 2016 „Cu privire la contestarea hotărârii Colegiului disciplinar nr. 1/1 din 22 ianuarie 2016”, nu a fost votată cu votul deschis al majorității membrilor Consiliului Superior al Magistraturii care au fost prezenți.

28. Astfel, soluția expusă în hotărârea nr. 327/15 de a admite contestația B.N.A.A. și de a constata abaterea disciplinară în acțiunile sale cu aplicarea sancțiunii disciplinare - eliberarea din funcție, nu a fost bazată pe un număr public de voturi, iar în procesul-verbal al ședinței din 17 mai 2016 nu a fost consemnat votul „pro” sau „contra” pentru adoptarea hotărârii contestate.

29. Subsecvent, invocând prevederile art. 33 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, reclamanta a susținut că procedurile de examinare a sesizărilor, finisate cu emiterea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 327/15 din 17 mai 2016 și a hotărârii Plenului Colegiului Disciplinar din subordinea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1/1 din 22 ianuarie 2016, au durat excesiv de mult, iar la dosar nu există o decizie de prelungire a termenului de examinare.

30. La fel, a învederat că pârâtul a acționat ilegal față de ea, lipsind-o de un proces echitabil și de egalitatea armelor în procedura de examinare a contestațiilor privind drepturile și obligațiile cu caracter civil ce au decurs din exercitarea atribuțiilor și a competenței de judecător.

31. De altfel, reclamanta a punctat că, prin acțiunile sale, pârâtul a determinat un nivel accentuat de anxietate și neliniște, generate de încălcările procedurale menționate anterior, survenite în contextul adoptării hotărârilor prin care i s-a aplicat sancțiunea de eliberare din funcția de judecător.

32. Mai mult, pârâtul a făcut publică adoptarea hotărârii în cauză, expunând-o criticilor publice, deși procedura prin care au fost adoptate hotărârile contestate contravin garanțiilor prevăzute de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

33. În așa mod, toate acestea i-au cauzat stres puternic și anxietate, critici publice nejustificate și umilirea demnității de magistrat.

34. Ținând cont de cele enunțate, reclamanta a conchis că are dreptul la repararea prejudiciul moral cauzat prin încălcările sus-menționate, or, acest remediu este prevăzut de art. 11 și art. 14 din Codul civil, drept metodă de apărare a dreptului încălcat, pe care îl estimează la suma de 50000 de lei, proporțional pagubei cauzate, menționând totodată că a fost impusă să suporte și cheltuieli de judecată.

35. Așadar, întemeindu-și cererea de chemare în judecată pe dispozițiile art. 90, art. 96, art. 166 - 167, art. 174-177 din Codul de procedură civilă, art. 11, art. 14 ale Codului civil, art. 23-26 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19 iulie 1996, Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din 20 iulie 1995, Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014 și Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, reclamanta Adela Andronic a solicitat anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 327/15 din 17 mai 2016 și a hotărârii Plenului Colegiului Disciplinar al Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1/1 din 22 ianuarie 2016, cu încasarea din contul Consiliului Superior al Magistraturii în beneficiul său a sumei de 50000 de lei cu titlu de prejudiciul moral.

36. La 11 iulie 2016 Consiliul Superior al Magistraturii a depus referință asupra cereri de chemare în judecată înaintate de Adela Andronic, prin care a solicitat respingerea contestației ca fiind nefondată (f.d.70-77, vol.I).

37. Prin hotărârea din 15 noiembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, cererea de chemare în judecată depusă de Adela Andronic, s-a respins ca neîntemeiată (f.d.161, 165-177, vol.I).

38. La 17 octombrie 2022, Adela Andronic, în temeiul art. 446 alin.(1), art.447 lit.d) și art. 449 lit.g) din Codul de procedură civilă, a depus cerere de revizuire a hotărârii din 15 noiembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, solicitând rejudecarea cauzei, cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii, și de anulare a hotărârii nr. 327/15 din 17 mai 2016 a Consiliului Superior al Magistraturii și a hotărârii nr. 1/1 din 22 ianuarie 2016 a Plenului Colegiului disciplinar al Consiliului Superior al Magistraturii, ca fiind ilegale, constatarea încălcării drepturilor Adelei Andronic garantate de art. 6 §1 și art. 8 §1 din Convenție, restabilirea Adelei Andronic în funcția ocupată cu achitarea salariului pentru perioada absenței forțate, încasarea sumei de 200000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de judecată în sumă de 12000 de lei (f.d.181-186, vol.I).

39. Prin încheierea din 01 februarie 2023 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis cererea de revizuire depusă de către Adela Andronic.

S-a constatat încălcarea drepturilor Adelei Andronic garantate de art. 6§1 și art. 8§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

S-a casat hotărârea din 15 noiembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, și s-a transmis cauza de contencios administrativ inițiată la acțiunea Adelei Andronic, la Curtea de Apel Chișinău pentru examinare conform competenței.

S-a încasat din contul bugetului de stat, gestionat de Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul Adelei Andronic suma de 6000 de euro, convertiți în valută națională conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărârii, cu titlu de reparare a prejudiciului moral și compensare a costurilor și cheltuielilor (f.d.244-256, vol.II).

40. Curtea Supremă de Justiție și-a argumentat încheierea din 01 februarie 2023 pe faptul că anterior, la data de 15 noiembrie 2016, examinând ca primă instanță acțiunea Adelei Andronic s-a expus doar în partea ce se referă la procedura de emitere/adoptare a hotărârii contestate a Consiliului Superior al Magistraturii, respectiv nu toate argumentele invocate de reclamantă au fost soluționate, iar nemotivarea hotărârii constituie o încălcare a art. 6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Iar, din motiv că eliberarea din funcția de judecător a constituit o ingerință în viața privată și profesională a judecătoarei Adela Andronic, Curtea Supremă de Justiție a reținut și încălcarea art. 8§1 din Convenție.

41. Prin încheierea din 07 iunie 2023 a Curții Supreme de Justiție, s-a respins cererea depusă de Adela Andronic cu privire la explicarea încheierii din 01 februarie 2023 a Curții Supreme de Justiție (f.d.23-26, vol.III).

42. Prin încheierea din 20 august 2024 a Curții de Apel Chișinău, cauza de contencios administrativ inițiată la cererea de chemare în judecată a Adelei Andronic s-a transmis pentru judecare conform competenței, Curții Supreme de Justiție (f.d.73-74, vol.III).

43. În cadrul ședinței de judecată a Curții Supreme de Justiție din 05 decembrie 2024, Adela Andronic și-a concretizat cerințele, solicitând:

- anularea în temeiul art.16 din Codul civil și 206 alin.(1) lit. a) din Codul administrativ, ca fiind ilegale, a hotărârii nr. 327/15 din 17 mai 2016 a Consiliului Superior al Magistraturii și a hotărârii nr. 1/1 din 22 ianuarie 2016 a Plenului Colegiului disciplinar al Consiliului Superior al Magistraturii;
- restabilirea în baza art. 206 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ și art. 16 alin. (1) lit. a), b) și e) din Codul Civil în funcția deținută anterior cu achitarea salariului pentru întreaga perioadă a absenței forțate de la serviciu;

- încasarea din contul Consiliului Superior al Magistraturii în beneficiul său a sumei de 500000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, pentru încălcarea continuă a drepturilor sale ce durează, de la ultima constatare a violării drepturilor sale (din februarie 2023), conform art. 206 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ și art. 16 alin. (1) lit. a), b), g), k) al Codului Civil;
- încasarea cheltuielilor de judecată, potrivit art. 11 lit. g), i) și art. 14 ale Codului Civil (f.d.90-109, vol.III).

44. În cererea de concretizare reclamanta a subliniat, că prin încheierea din 01 februarie 2023 a Curții Supreme de Justiție a fost constatată încălcarea drepturilor sale garantate de art. 6 §1 și art. 8 §1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, admise în cadrul procedurilor desfășurate de Consiliul Superior al Magistraturii la examinarea sesizărilor și contestațiilor, fiindu-i acordată o satisfacție echitabilă în cuantum de 6000 de euro. Prin urmare, se cer a fi constatate și reparate încălcările care au survenit ulterior acestor proceduri, începând cu luna decembrie 2016, odată cu emiterea decretului de eliberare din funcție și până în prezent, având în vedere inclusiv afectarea reputației sale profesionale, durata excesivă a procedurilor judiciare, precum și conduita Consiliului Superior al Magistraturii, care, deși a fost sesizat în mod expres, a refuzat să revoce actele contestate și să repare situația creată din oficiu.

45. În cadrul ședinței de judecată, reclamanta Adela Andronic a susținut cererea de chemare în judecată, solicitând admiterea acesteia. Ea a precizat că nu a dispus suspendarea activității B.N.A.A., subliniind că simplul fapt că anumite persoane au fost împiedicate să ridice bani sau documente, în urma hotărârii adoptate de adunarea generală, nu echivalează cu suspendarea activității instituției. Potrivit afirmațiilor sale, B.N.A.A. își putea continua activitatea prin conducerea sa — directorul ori membrii administrației anteriori.

46. Totodată, a afirmat că nu a depășit limitele obiectului litigiului și nici raportul juridic dedus judecătii, soluția pronunțată fiind similară celei adoptate într-o cauză anterioară privind aceeași instituție. Motivul pentru care a contestat hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii, prin care a fost eliberată din funcție, a fost influențat în principal de opinia colegilor săi, care i-au sugerat să conteste măsura, având în vedere că aplicarea unei sancțiuni disciplinare de tip „avertisment” pentru emiterea încheierilor de asigurare a acțiunii ar putea afecta desfășurarea activității judecătorilor. Ea a menționat că mii de astfel de încheieri au fost emise, inclusiv care vizau instituții bancare, doar că în alte cazuri similare, Consiliul Superior al Magistraturii nu a constatat culpa judecătorului, chiar dacă hotărârile sale au fost anulate de instanțele ierarhic superioare. În ceea ce o privește, a fost sancționată fără a fi probat vreun prejudiciu concret în hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii.

47. În continuare, reclamanta a arătat că măsura asiguratorie presupune, prin natura sa, suspendarea temporară a unei activități, iar în încheierea pronunțată nu a detaliat riscurile, întrucât acestea sunt evidente. A subliniat că, dacă nu ar fi dispus asigurarea și între timp ar fi fost sustrași bani sau documente, și ar fi fost acuzată de aceeași abatere. Încheierea a fost redactată potrivit convingerii sale de la acel moment, în aceeași zi în care a emis și încheierea de primire a cauzei pe rol.

48. Referitor la observația Curții de Apel privind lipsa semnăturii pe încheiere, a explicat că în ziua respectivă (o zi de vineri) se simțea rău. Fiind ultima zi în care putea decide primirea cauzei și dispunerea asigurării, a emis cele două încheieri și a plecat acasă cu o oră mai devreme. A semnat ambele încheieri înainte de plecare. Începând de luni, s-a aflat în concediu medical. Ulterior, probabil părțile au descoperit încheierea pe portalul instanței și au formulat recurs. Potrivit explicațiilor primite ulterior de la consultant, acesta a transmis părților prin poștă copii semnate ale încheierilor și a solicitat îndrumarea președintelui instanței cu privire la măsurile procedurale ce trebuiau luate în absența ei. I s-a indicat să transmită dosarul instanței de apel, în contextul contestării încheierii privind asigurarea acțiunii. Nu cunoaște ce s-a întreprins în lipsa sa și de ce figura o versiune nesemnată a încheierii.

49. În final, a menționat că actele redactate în limba engleză nu i-au fost prezentate în traducere oficială, însă a solicitat ajutorul unei persoane pentru a le traduce. Din conținutul acestora a reieșit că nu se face referire la existența unui prejudiciu.

50. Reprezentantul Adelei Andronic, avocatul Doina Ioana Străisteanu a susținut poziția clienței sale, accentuând temeinicia acțiunii și necesitatea admiterii acesteia în sensul înaintat.

51. Astfel, reprezentantul Adelei Andronic, avocatul Doina Ioana Străisteanu a menționat că clienta sa contestă legalitatea hotărârii nr. 327/15 din 17 mai 2016 a Consiliului Superior al Magistraturii, invocând multiple vicii de fond și de procedură. În esență, sancțiunea disciplinară a eliberării din funcție a fost aplicată pentru o încheiere judecătorească emisă legal, în exercițiul atribuțiilor de judecător, în temeiul Codului de procedură civilă și în conformitate cu practica instanțelor superioare. Lipsa semnăturii olografe pe copia imprimată nu afectează valabilitatea actului, acesta fiind emis și semnat digital în sistemul informatic judiciar, conform cadrului legal intern.

52. În lipsa unui prejudiciu material concret și probat, aplicarea celei mai severe sancțiuni este vădit disproporționată și contravine principiului independenței judiciare. Or, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (*cauzele Volkov, Olujić, Ramos Nunes*), un judecător nu poate fi sancționat pentru soluții adoptate în lipsa relei-credințe sau a unei erori judiciare grave.

53. Totodată, a subliniat că sancțiunea a fost agravată arbitrar, în absența oricărei probe noi sau motivări obiective, contrar cerințelor de proporționalitate, motivare și legalitate prevăzute de Codul administrativ. Mai mult, procedura disciplinară a fost marcată de încălcări esențiale: contestații tardive, lipsa unei citări legale, implicarea Ministerului Justiției (autor al sesizării) în procesul decizional și neasigurarea accesului egal la probe.

54. În aceste condiții, hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii este afectată de nulitate absolută și se impune anularea acesteia, restabilirea reclamantei în funcție și repararea prejudiciilor cauzate prin încălcarea drepturilor sale.

55. Reprezentantul pârâtului, a Consiliului Superior al Magistraturii, Olesea Ciobanu a reiterat poziția menționată în referință și explicațiile depuse, optând pentru respingerea acțiunii înaintate de Adela Andronic.

56. Așadar, reprezentantul pârâtului - Olesea Ciobanu a susținut că hotărârea nr. 327/15 din 17 mai 2016 a fost adoptată în deplină concordanță cu dispozițiile legale și în baza unor constatări temeinice privind comiterea unei abateri disciplinare grave. Prin emiterea unei încheieri de asigurare a acțiunii într-un dosar care nu fusese pus legal pe rol și fără existența actelor necesare la dosar, reclamanta a încălcat normele imperative ale Codului de procedură civilă, acționând cu neglijență gravă. Această conduită a avut consecințe directe asupra activității B.N.A.A., generând prejudicii semnificative de peste 20 milioane lei, blocarea conturilor bancare și riscul suspendării Republicii Moldova din sistemul internațional „Carte Verde”.

57. Contestațiile depuse împotriva hotărârii inițiale de avertisment au fost formulate în termen, iar procedura disciplinară a fost derulată cu respectarea tuturor garanțiilor procesuale, în prezența părților și cu citarea legală a judecătorei.

58. În context, a precizat că în cadrul ședinței din 17 mai 2016, reclamanta Adela Andronic a recunoscut că motivarea încheierii din 23 ianuarie 2015 s-a bazat pe un articol abrogat din lege, iar explicațiile oferite nu au fost plauzibile. Invocarea de către reclamantă a unor presupuse vicii de procedură sau a lipsei imparțialității este lipsită de fundament și nu anulează constatările de fond cu privire la abaterea săvârșită.

59. Totodată, a menționat că încheierea din 01 februarie 2023 a Curții Supreme de Justiție invocată de reclamantă, nu anulează hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii, ci vizează exclusiv aspecte procedurale și dispune trimiterea cauzei spre reexaminare, fără a se pronunța asupra legalității fondului deciziei administrative contestate.

60. Prin urmare, hotărârea emisă de Consiliul Superior al Magistraturii se prezumă a fi legală până la o eventuală anulare de către instanță, iar în speță nu s-au administrat dovezi concludente care să justifice o astfel de concluzie.

61. În consecință, sancțiunea aplicată este legală, proporțională și justificată, având în vedere gravitatea faptei, amploarea consecințelor și obligația magistraților de a manifesta prudență și rigoare în exercitarea atribuțiilor, motiv pentru care se impune respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată și menținerea hotărârii contestate ca fiind valabilă, temeinică și legal adoptată.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

62. Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ.

63. Art. 257 alin. (1) și (2) din Codul administrativ:

„(1) Prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019.

(2) La data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă [Legea contenciosului administrativ nr.793/2000](#) și [Legea nr.190/1994](#) cu privire la petiționare.”

64. Art. 258 alin. (3) din Codul administrativ:

„(3) Procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.”

65. Din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

66. Respectiv, procedura de contencios administrativ dedusă judecății în prezenta speță urmează a fi judecată prin prisma dispozițiilor Codului administrativ al Republicii Moldova, aprobat prin Legea nr.116 din 19 iulie 2018, iar în partea materială și a termenelor de procedură urmează a fi aplicate prevederile legale în vigoare la momentul emiterii actului administrativ, și anume prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (abrogată la 01 aprilie 2019).

Așadar, la momentul examinării prezentei acțiuni, prevederile legale relevante aveau următorul conținut:

67. Art. 2 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (*în vigoare în perioada pertinentă speței*):

„În sensul prezentei legi, termenii de mai jos au următoarele semnificații:

act administrativ - manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii. Actului administrativ, în sensul prezentei legi, este asimilat contractul administrativ, precum și nesoluționarea în termenul legal a unei cereri.”

68. Art. 3 alin. (1) lit.a)-c) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (*în vigoare în perioada pertinentă speței*):

„(1) Obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative, cu caracter normativ și individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, inclusiv al unui terț, emise de:

- a) autoritățile publice și autoritățile asimilate acestora în sensul prezentei legi;
- b) subdiviziunile autorităților publice;
- c) funcționarii din structurile specificate la lit.a) și b).”

69. Art. 16 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (*în vigoare în perioada pertinentă speței, abrogată la 01 aprilie 2019*):

„(2) Acțiunea poate fi înaintată nemijlocit instanței de contencios administrativ în cazurile expres prevăzute de lege și în cazurile în care persoana se consideră vătămată într-un drept al său prin nesoluționarea în termen legal ori prin respingerea cererii prealabile privind recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei cauzate.”

70. Art. 17 alin. (1) lit.c) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (*abrogată la 01 aprilie 2019*):

„(1) Cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel. Acest termen curge de la:

- c) data comunicării actului administrativ, în cazul în care legea nu prevede procedura prealabilă.”

71. Art. 25 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (*abrogată la 01 aprilie 2019*):

„(1) Judecând acțiunea, instanța de contencios administrativ adoptă una din următoarele hotărâri:

- a) respinge acțiunea ca fiind nefondată sau depusă cu încălcarea termenului de prescripție;
- b) admite acțiunea și anulează, în tot sau în parte, actul administrativ sau obligă pârâitul să emită actul administrativ cerut de reclamant ori să elibereze un certificat, o adeverință sau oricare alt înscris, ori să înlăture încălcările pe care le-a comis, precum și dispune adjudecarea în contul reclamantului a despăgubirilor pentru întârzierea executării hotărârii;
- c) admite acțiunea și constată circumstanțele care justifică suspendarea activității consiliului local sau a consiliului raional, după caz.”

72. Art. 26 alin. (1) lit.a)-c) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (*în vigoare în perioada pertinentă speței*):

„(1) Actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care:

- a) este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii;
- b) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței;
- c) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite.”

73. Art.191 alin.(5) lit.a) din Codul administrativ:

„(5) Curtea Supremă de Justiție soluționează:

a) în primă instanță, prin hotărâri irevocabile, acțiunile în contencios administrativ privind contestarea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii și ale Consiliului Superior al Procurorilor;”

74. Art. 195 din Codul administrativ:

„Procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.”

75. Art. 206 alin. (1) din Codul administrativ:

„(1) O acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

- a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare);
- b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare);
- c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare);
- d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau
- e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ)”.

76. Art.219 alin.(1) din Codul administrativ:

„(1) Instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.”

77. Art. 224 alin.(1) lit. f) din Codul administrativ:

„(1) Examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri:

f) respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit.a)–e).”

78. Art.81 alin.(1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Împuternicirea de reprezentare în judecată acordă reprezentantului dreptul de a exercita în numele reprezentatului toate actele procedurale, cu excepția dreptului de a semna cererea și de a o depune în judecată, de a recurge la arbitraj pentru soluționarea litigiului, de a renunța total sau parțial la pretențiile din acțiune, de a majora sau reduce quantumul acestor pretenții, de a modifica temeiul sau obiectul acțiunii, de a o recunoaște, de a recurge la mediere, de a încheia tranzacții, de a intenta acțiune reconvențională, de a transmite împuterniciri unei alte persoane, de a ataca hotărîrea judecătorească, de a-i schimba modul de executare, de a amîna sau eşalona executarea ei, de a prezenta un titlu executoriu spre urmărire, de a primi bunuri sau bani în temeiul hotărîrii judecătorești, drept care trebuie menționat expres, sub sancțiunea nulității, în procura eliberată reprezentantului persoanei juridice sau în mandatul eliberat avocatului.”

79. Art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19 iulie 1996 (*în vigoare la data emiterii de către CSM a hotărîrii contestate - 17.05.2016*):

„(1) Întru exercitarea funcțiilor sale, Consiliul Superior al Magistraturii are următoarele competențe referitoare la cariera judecătorilor:

a) face propuneri Președintelui Republicii Moldova sau, respectiv, Parlamentului de numire, promovare la o instanță superioară, transferare la o instanță de același nivel sau la o instanță inferioară, de numire în funcția de președinte sau de vicepreședinte de instanță ori de eliberare din funcție a judecătorilor, președinților și vicepreședinților instanțelor judecătorești;”

80. Art. 15 alin. (1) și (2) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19 iulie 1996 (*în vigoare la data emiterii de către CSM a hotărîrii contestate - 17.05.2016*):

„(1) Consiliul Superior al Magistraturii ca organ colegial își exercită atribuțiile în plen.

(2) Ședința Consiliului Superior al Magistraturii este deliberativă dacă la ea participă cel puțin două treimi din membrii lui.”

81. Art. 22 alin. (3) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19 iulie 1996 (*în vigoare la data emiterii de către CSM a hotărîrii contestate - 17.05.2016*):

„(3) După examinarea contestațiilor, Consiliul Superior al Magistraturii decide:

a) menținerea fără modificare a hotărîrilor colegiului pentru selecția și cariera judecătorilor, ale colegiului de evaluare a performanțelor judecătorilor și ale colegiului disciplinar;

b) admiterea contestației și modifică hotărîrea colegiului disciplinar;

c) admiterea contestației și remiterea hotărîrii spre reexaminare colegiului pentru selecția și cariera judecătorilor sau, după caz, colegiului de evaluare a performanțelor judecătorilor, în cazul în care s-a constatat încălcarea procedurii de selectare sau de evaluare;

d) casarea hotărîrii colegiului disciplinar și încetarea procedurii pe dosar.

82. Art. 24 alin. (1)-(5) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19 iulie 1996, *în aceeași redacție*:

„(1) Consiliul Superior al Magistraturii adoptă hotărîri cu votul deschis al majorității membrilor săi, cu excepția cazului prevăzut la art. 19 alin. (4).

(2) Votarea se efectuează în lipsa persoanei al cărei caz este examinat și în lipsa celorlalți invitați.

(3) Hotărîrea se expune în scris și se semnează de președintele ședinței.

(4) În cazul în care un membru al Consiliului Superior al Magistraturii face opinie separată, aceasta va fi motivată și se va anexa la hotărîre fără a i se da citire.

(5) În cazul în care Consiliul Superior al Magistraturii își exercită atribuțiile prevăzute la art. 22 alin. (4), membrul Consiliului care a înaintat sesizarea privind faptele ce pot constitui abateri disciplinare nu participă la deliberare.”

83. Art. 15 alin. (1) lit. a)-i) din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din 20 iulie 1995 (*la data emiterii de către judecătore a încheierii – 19.01.2015*):

„(1) Judecătorii sînt obligați: să fie imparțiali; să asigure apărarea drepturilor și libertăților persoanelor, onoarei și demnității acestora; să respecte întocmai

cerințele legii la înfăptuirea justiției și să asigure interpretarea și aplicarea uniformă a legislației; să se abțină de la fapte care dăunează intereselor serviciului și prestigiului justiției, care compromit cinstea și demnitatea de judecător, provoacă îndoieli față de obiectivitatea lor; să respecte prevederile Codului de etică al judecătorului; să nu divulge secretul deliberării, informațiile obținute în ședință închisă, precum și datele urmăririi penale; să declare actele de corupție și actele conexe acestora, faptele de comportament corupțional, care i-au devenit cunoscute în exercitarea atribuțiilor de serviciu; să depună declarația cu privire la venituri și proprietate; să depună declarația de interese personale; să-și verifice starea de sănătate în condițiile prevăzute la art.6¹”

84. Art. 21 alin. (1) din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din 20 iulie 1995 (*în vigoare la data emiterii de către CSM a hotărîrii contestate - 17.05.2016*):

”(1) Judecătorii poartă răspundere disciplinară în modul stabilit de Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor”.

85. Art. 25 alin. (1) lit. f) din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din 20 iulie 1995 (*în vigoare la data emiterii de către CSM a hotărîrii contestate - 17.05.2016*):

„(1) Judecătorul este eliberat din funcție de organul care l-a numit în cazul:
f) comiterii unei abateri disciplinare specificate în Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.”

86. Art. 4 alin.(1) lit. i) al Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, (*în vigoare la data emiterii de către CSM a hotărîrii contestate - 17.05.2016*):

„(1) Constituie abatere disciplinară:

i) încălcarea normelor imperative ale legislației în procesul de înfăptuire a justiției.”

87. Art. 6 alin.(1) lit. a) și d), alin.(3) și (6) al Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor:

„(1) Sancțiunile disciplinare care pot fi aplicate judecătorilor sînt:

a) avertismentul;

d) eliberarea din funcția de judecător.

(3) Avertismentul constă în atenționarea judecătorului asupra abaterii disciplinare comise, cu recomandarea să respecte pe viitor dispozițiile legale, prevenindu-l că la o nouă abatere disciplinară similară îi va putea fi aplicată o sancțiune mai severă. Avertismentul se emite în formă scrisă. Termenul de acțiune a avertismentului este de 1 an.

(6) Eliberarea din funcția de judecător reprezintă încetarea de drept a împuternicirilor judecătorului ca urmare a comiterii unei abateri disciplinare. Propunerea de eliberare din funcția de judecător este înaintată de Consiliul Superior al Magistraturii în modul stabilit de lege.”

88. Art. 29 alin.(1) al Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor (*în vigoare la data de 18.09.2015, data emiterii de către Completul de admisibilitate nr. 2 a hotărîrii nr. 94/16*):

„(1) Hotărârile completelor de admisibilitate ale colegiului disciplinar privind respingerea sesizării pot fi contestate în fața plenului colegiului disciplinar în termen de 15 zile *lucrătoare* de la data comunicării hotărârii. Data comunicării hotărârii se consideră data recepționării acesteia de către autorul sesizării.”

89. Art. 31 alin.(1)-(3) al Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor:

„(1) Cauza disciplinară se examinează de către Colegiul disciplinar cu citarea obligatorie a judecătorului vizat, a reprezentantului inspecției judiciare și a persoanei care a depus sesizarea.

(2) La examinarea cauzei disciplinare judecătorul și persoana care a depus sesizarea pot fi reprezentați sau asistați de un avocat sau o altă persoană, aleși de judecător sau persoana care a depus sesizarea în calitate de reprezentant.

(3) Neprezentarea în mod repetat sau fără motive întemeiate fie a judecătorului sau persoanei care a depus sesizarea, fie a reprezentanților acestora la ședința colegiului disciplinar nu împiedică examinarea cauzei disciplinare.”

90. Art. 38 alin.(2) al Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor:

„(2) Dacă hotărârea colegiului disciplinar cu privire la aplicarea sancțiunii de eliberare din funcția de președinte sau vicepreședinte al instanței sau de eliberare din funcția de judecător a fost contestată, această hotărâre devine irevocabilă doar după examinarea conform procedurii stabilite la art. 39-40.”

91. Art. 39 alin.(1) și (4) lit.a)-b) al Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor (*în vigoare și la data emiterii de către Colegiul disciplinar a hotărârii nr. 1/1 - 22.01.2016, dar și la data emiterii de către CSM a hotărârii nr. 327/15 - 17.05.2016*):

„(1) Hotărârile colegiului disciplinar pot fi contestate la Consiliul Superior al Magistraturii, prin intermediul colegiului, de către persoanele care au depus sesizarea, inspecția judiciară sau judecătorul vizat în hotărâre, în termen de 15 zile de la data primirii copiei hotărârii motivate. Termenul de 15 zile este un termen de decădere. La expirarea acestui termen, hotărârile colegiului disciplinar devin irevocabile.

(4) După examinarea contestațiilor, Consiliul Superior al Magistraturii decide:

a) menținerea fără modificare a hotărârii colegiului disciplinar;

b) admiterea contestației și adoptarea unei noi hotărâri. În acest caz prevederile cu privire la procedura de examinare și conținutul hotărârii colegiului disciplinar privind rezultatul examinării cauzei disciplinare sînt aplicabile și pentru Consiliul Superior al Magistraturii.”

92. Art. 40 alin.(1) al Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, în aceeași redacție:

„(1) Hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii adoptate în condițiile art. 39 pot fi contestate de către persoanele care au depus sesizarea, inspecția judiciară sau judecătoarele vizate în hotărâre în termen de 20 de zile de la data recepționării hotărârii motivate la Curtea Supremă de Justiție.”

93. Cauza *Catană vs. Republica Moldova* din 21 februarie 2023, specifică în pct. 61 următoarele:

„61. În cazul în care, ca în această cauză, articolul 6 § 1 din Convenție se aplică procedurilor disciplinare, Convenția impune existența a cel puțin unuia dintre următoarele două mecanisme: fie organele profesionale disciplinare îndeplinesc ele însele exigențele articolului 6 din Convenție, fie nu le îndeplinesc, dar procedurile în fața lor sunt supuse unui control ulterior al unui organ judiciar cu competență deplină, care dispune el însuși de garanțiile prevăzute de acest articol (*Albert și Le Compte v. Belgia*, 10 februarie 1983, § 29, seria A nr. 58, *Fazia Ali v. Regatul Unit*, nr. 40378/10, § 75, 20 octombrie 2015, și *Eminağaoğlu v. Turcia*, nr. 76521/12, §§ 94 și 103, 9 martie 2021, și cauzele citate).”

MOTIVAREA INSTANȚEI

94. Studiind materialele dosarului, audiind explicațiile participanților la proces în cadrul ședinței de judecată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide necesitatea respingerii cererii de chemare în judecată depuse de Adela Andronic, din următoarele motive.

95. După cum rezultă din lucrările dosarului, la data de 16 ianuarie 2015, CA „Victoria Asigurări” SA a depus în Judecătoria Centru, mun. Chișinău cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Național al Asiguratorilor de Autovehicule din Moldova, SAR „Moldcargo” SA, CA „Grawe Carat Asigurări” SA, CA „Moldova-Astrovaz” SA și CA „Acord-Grup” SA privind recunoașterea nulă a hotărârilor adoptate de Adunarea Generală extraordinară a membrilor B.N.A.A. la data de 13 ianuarie 2015, care în mod aleatoriu s-a repartizat pentru examinare judecătorei Adela Andronic. La depunerea cererii de chemare în judecată, reclamantul CA „Victoria Asigurări” SA a solicitat și aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii (f.d.41-45, dos. adm.).

96. Prin încheierea din 19 ianuarie 2015 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, judecătoreia Adela Andronic nu a dat curs cererii de chemare în judecată depuse de CA „Victoria Asigurări” SA pe motiv că reclamanta nu a certificat copiile de pe statutul B.N.A.A. și nu a anexat la cererea de chemare în judecată hotărârile acestuia la care face referire în cerere: (hotărârea prin care au fost revocați membrii Consiliului de Administrație a BNAA și aleasă o altă componentă a Consiliului în care au intrat reprezentanții copîrîților, la fel și hotărârea prin care a fost ales directorul BNAA și hotărârea prin care companiile SAR „Moldcargo” SA, CA „Grawe Carat Asigurări” SA, CA „Moldova-Astrovaz” SA au fost autorizate să tipărească formularele certificatului de asigurare „Carte Verde” pe un an, prin încheierea contractelor în mod direct cu Editura de imprimare ”Statistica”), acordându-i termen pentru lichidarea neajunsurilor până la 30 ianuarie 2015 (f.d.20, dos. adm.).

97. La 21 ianuarie 2015, CA „Victoria Asigurări” SA, a prezentat instanței de judecată copia certificată a statutului B.N.A.A., fără a prezenta copiile hotărârilor ce au fost menționate în cererea de chemare în judecată (f.d.101, dos. adm.).

98. Prin încheierile din 23 ianuarie 2015 ale Judecătorei Centru, mun. Chișinău, judecătoarea Adela Andronic a primit cererea de chemare în judecată pe rol și a admis parțial cererea reclamantei privind asigurarea acțiunii, dispunând următoarele:

- se interzice Consiliului de Administrație a Biroului Național al Asiguratorilor de Autovehicule și Directorului executiv al Biroului Național al Asiguratorilor de Autovehicule din Moldova, aleși la data de 13.01.2015, de a lua/emite decizii, hotărâri sau ordine/dispoziții, până la examinarea cauzei în fond;

- se suspendă executarea hotărârilor Adunării generale extraordinare a Biroului Național al Asiguratorilor de Autovehicule din 13 ianuarie 2015, până la examinarea cauzei în fond (f.d.13-15, 16; dos. adm.).

99. Necesitatea asigurării acțiunii în modalitatea dispusă, judecătoarea Adela Andronic și-a argumentat-o prin faptul că cerințele de fond ale reclamantului CA „Victoria Asigurări” SA vizează dezacordul cu hotărârile adoptate în cadrul Adunării generale extraordinare a Biroului Național al Asiguratorilor de Autovehicule din 13 ianuarie 2015, la rândul său, neluarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar putea să creeze dificultăți judecătorești sau să facă imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești.

100. Prin decizia din 12 martie 2015 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis recursul depus la 26 ianuarie 2015 de către B.N.A.A., SAR „Moldcargo” SA, CA „Grawe Carat Asigurări” SA, CA „Moldova-Astrovaz” SA și CA „Acord-Grup” SA și s-a casat integral încheierea din 23 ianuarie 2015 a Judecătorei Centru, mun. Chișinău privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, cu remiterea cauzei în prima instanță în faza primirii cererii de chemare în judecată (f.d.21-24, dos. adm.).

101. Prin încheierile din 26 martie 2015 ale Judecătorei Centru, mun. Chișinău, judecătoarea Adela Andronic a primit cererea de chemare în judecată pe rol și a respins cererea reclamantului privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii (f.d.26-28, dos. adm.).

102. La 30 ianuarie 2015 și 06 februarie 2015 în adresa Consiliului Superior al Magistraturii au parvenit sesizările, semnate de Directorul SAR „Moldcargo” SA și de Directorul general al Î.M.C.A. „Grawe Carat Asigurări” SA privitor la faptele care pot constitui abateri disciplinare comise de judecătoarea Judecătorei Centru, mun. Chișinău, Adela Andronic în cadrul examinării cauzei civile la acțiunea CA „Victoria Asigurări” SA împotriva B.N.A.A., SAR „Moldcargo” SA, CA „Grawe Carat Asigurări” SA, ș.a.

103. Prin hotărârea Completului de admisibilitate nr.2 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr.17/4 din 20 martie 2015, s-a respins contestația depusă de Directorul SAR „Moldcargo” SA și Directorul general al Î.M.C.A. „Grawe Carat Asigurări”

SA împotriva deciziei Inspecției Judiciare din 11 februarie 2015, adoptată în urma examinării sesizărilor depuse privitor la faptele care pot constitui abateri disciplinare comise de judecătoarea Judecătorei Centru, mun. Chișinău, Adela Andronic în cadrul examinării cauzei civile la acțiunea CA „Victoria Asigurări” SA împotriva B.N.A.A., SAR „Moldcargo” SA, CA „Grawe Carat Asigurări” SA, ș.a. (f.d.55-58, dos. adm.).

104. Prin scrisoarea din 14 aprilie 2015, Consiliul Birourilor Sistemului Internațional de Asigurare Carte Verde și-a informat membrii că, din cauza problemelor persistente ale Biroului din Moldova (instabilitate managerială și financiară, cooperare deficitară cu autoritățile, suspiciuni de fraudă și, mai ales, neprezentarea garanției bancare de 4.250.000 EUR, conform cerințelor Sistemului Carte Verde, până la termenul stabilit), Comitetul de Conducere recomandă Adunării Generale suspendarea temporară a Biroului din Moldova (NBMIN) începând cu 01 iulie 2015, solicitând membrilor să își exprime poziția până la 22 aprilie 2015 (f.d.104-105, dos. adm.).

105. La 14 aprilie 2015, Ministrul Justiției al Republicii Moldova, Vladimir Grosu, a depus la Consiliul Superior al Magistraturii sesizarea cu privire la acțiunile judecătorei Judecătorei Centru, mun. Chișinău, Adela Andronic, la examinarea cererii de chemare în judecată depusă de CA „Victoria Asigurări” SA împotriva B.N.A.A., SAR „Moldcargo” SA, CA „Grawe Carat Asigurări” SA, CA „Moldova-Astrovaz” SA și CA „Acord-Grup” SA privind recunoașterea nulă a actelor juridice, iar la 04 mai 2015, directorul executiv al B.N.A.A., Manoli Mihail, a depus o sesizare similară. Autorii sesizărilor consideră că judecătoarea Judecătorei Centru, mun. Chișinău, Adela Andronic, la examinarea chestiunii legate de primirea pe rol a cererii de chemare în judecată și asigurarea acțiunii depuse de Compania de Asigurări „Victoria Asigurări” SA împotriva B.N.A.A., SAR „Moldcargo” SA, CA „Grawe Carat Asigurări” SA, CA „Moldova-Astrovaz” SA și CA „Acord-Grup” SA privind recunoașterea nulă a actelor juridice a comis abateri disciplinare prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. c), i) și p) al Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor (f.d.1-9, dos. adm.).

106. Potrivit sesizărilor, în fapta judecătorei s-au invocat următoarele aspecte:

- judecătoarea a soluționat cererea de asigurare a acțiunii fără a emite în modul cerut de lege încheierea de acceptare a cererii de chemare în judecată. Conform art. 177 CPC, cererea de asigurare a acțiunii formulată și adresată instanței de judecată odată cu cererea de chemare în judecată nu poate fi examinată și soluționată de către judecător mai devreme de data intentării procesului. Instanța ierarhic superioară a constatat irevocabil că încheierea de acceptare a cererii depusă la 16 ianuarie 2015 este datată cu 23 ianuarie 2015, dar nu este semnată de către judecătoarea Andronic Adela, fapt care echivalează cu lipsa actului de procedură. În acest fel, judecătoarea a admis deliberat încălcarea unei norme imperative, care este simplă, certă și nu admite nici un fel de derogare sau interpretare extensivă;

- judecătoria a suspendat un act care nici nu a fost anexat la dosar, și anume: procesul-verbal al Adunării Generale extraordinare al B.N.A.A. din 13 ianuarie 2015, care conține hotărârile adoptate și contestate în instanță. Instanța ierarhic superioară a constatat irevocabil că judecătoria a depășit limitele examinării, în condițiile în care instanța nu a examinat actul pe care l-a suspendat;

- judecătoria, prin emiterea încheierii imediat executorii înaintea punerii pe rol a cererii de chemare în judecată, a soluționat anticipat fondul cauzei. Iar, aplicând abuziv măsura de asigurare a acțiunii, judecătoria Adela Andronic a blocat activitatea normală a Consiliului de administrație a B.N.A.A. și a Directorului executiv al B.N.A.A. Mai mult, au fost periclitare prerogativele și atribuțiile ale Biroului Național al Republicii Moldova în Consiliul Birourilor Sistemului Internațional de Asigurare Carte Verde. Judecătoria Adela Andronic nici într-un fel nu a estimat caracterul disproporționat al imixtiunii în activitatea acestei persoane juridice, la fel și iminența prejudiciilor, precum și riscul major ca Republica Moldova să fie exclusă din sistemul internațional de asigurare „Carte Verde”;

- judecătoria nu și-a motivat încheierea de asigurare a acțiunii, nefiind argumentat cum suspendarea imediată a actelor va facilita pe viitor executarea silită;

- ca rezultat al încheierii emise de judecătoria Adela Andronic, în perioada: 23.01.2015 – 02.03.2015, de la B.N.A.A. au fost delapidate 34 milioane lei, iar ca efect, B.N.A.A. nu a putut plasa garanția financiară externă în mărime de 4.250.000 Euro în favoarea Consiliului Birourilor, motiv pentru care Comitetul de Management a decis să recomande Adunării Generale a Consiliului Birourilor din luna mai 2015, suspendarea Republicii Moldova din sistemul internațional de asigurare „Carte verde”, începând cu 01.07.2015. Scrisoarea Consiliului Birourilor de adresare către statele membre menționează că unul dintre motivele acestei suspendări, constituie încheierea Judecătoriei Centru din 23.01.2015.

107. Prin hotărârea Completului de admisibilitate nr.2 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr.94/16 din 18 septembrie 2015, s-au respins sesizările depuse de Ministrul Justiției, Vladimir Grosu și de directorul executiv al B.N.A.A., Mihail Manoli, privind atragerea la răspundere disciplinară a judecătorei Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, Adela Andronic (f.d.78-83, dos. adm.).

108. La 18 și 19 noiembrie 2015, hotărârea Completului de admisibilitate nr.2 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr.94/16 din 18 septembrie 2015 a fost contestată de către autorii sesizării conform art. 29 din Legea nr. 178/2014 (f.d.91-98; 111-120, dos. adm.).

109. Prin hotărârea nr. 1/1 din 22 ianuarie 2016, Plenul Colegiului disciplinar din subordinea Consiliului Superior al Magistraturii, examinând contestațiile înaintate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și B.N.A.A., împotriva hotărârii nr. 94/16 din 18 septembrie 2015 a Completului de admisibilitate, a admis contestațiile, a casat hotărârea nr. 94/16 din 18 septembrie 2015, a constatat abaterea disciplinară în acțiunile judecătorei Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, Adela Andronic, prevăzută la art. 4 alin. (1) lit. i) al Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor și a aplicat sancțiunea disciplinară

prevăzută la art. 6 alin. (1) lit. a) din legea vizată – avertisment (f.d.169-175, dos. adm.).

110. Plenul Colegiului disciplinar a reținut în fapta judecătoarei Adela Andronic, că dânsa la emiterea încheierii de asigurare a acțiunii nr. 2c-29/2015 din 23.01.2015 a acționat contrar prevederilor art. 174, 177, 178 și 185 Cod de procedură civilă și a emis încheierea de asigurare a acțiunii în condițiile în care cauza civilă nu era pusă pe rol, la fel, a acționat cu depășirea limitelor examinării - în situația când în dosar nu se regăsea actul contestat (procesul-verbal al Adunării generale extraordinare a B.N.A.A. din 13.01.2015). Ca sancțiune, Plenul Colegiului disciplinar a decis aplicarea avertismentului, odată ce judecătoarea anterior nu a fost atrasă la răspundere disciplinară și are o pondere redusă a dosarelor civile în restanță.

111. Nefiind de acord cu hotărârea Plenului Colegiului disciplinar nr. 1/1 din 22 ianuarie 2016, la 06 februarie 2016 și respectiv la 26 aprilie 2016, directorul B.N.A.A., Alina Osoianu, a depus la Consiliul Superior al Magistraturii contestație, solicitând admiterea acesteia, anularea hotărârii nominalizate, în partea privind neconstatarea abaterii disciplinare stabilite de art. 4 lit. c) și lit. p) al Legii nr.178/2014 și adoptarea în această parte a unei noi hotărâri prin care să se constate comiterea de către judecătoarea Adela Andronic a abaterii disciplinare și să i se aplice sancțiunea disciplinară, eliberarea din funcția de judecător (f.d.186, dos. adm.).

112. La 13 aprilie 2016, judecătoarea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, Adela Andronic, a contestat hotărârea Plenului Colegiului disciplinar nr. 1/1 din 22 ianuarie 2016, solicitând admiterea acesteia, anularea hotărârii nr. 1/1 din 22 ianuarie 2016, cu încetarea procedurii disciplinare din motivul lipsei abaterii disciplinare (f.d.188-192, dos. adm.).

113. Prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.327/15 din 17 mai 2016 cu privire la contestarea hotărârii Colegiului disciplinar nr.1/1 din 22 ianuarie 2016, s-a respins contestația depusă de judecătoarea Judecătoriei Centru, Adela Andronic; s-a admis contestația depusă de B.N.A.A.; s-a casat hotărârea Colegiului disciplinar nr. 1/1 din 22 ianuarie 2016 emisă în privința judecătoarei Adela Andronic; s-a constatat existența unei abaterii disciplinare prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. i) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, aplicându-se sancțiunea disciplinară eliberarea din funcție, iar Președintelui Republicii Moldova i s-a propus eliberarea acesteia din funcția de judecător la Judecătoria Centru, mun. Chișinău, în temeiul art. 25 alin. (1) lit. f) din Legea cu privire la statutul judecătorului (f.d.207-215, dos. adm.).

114. Așadar, având în vedere cele constatate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, prin prisma dispozițiilor art. 25 alin. (1) lit. f) din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din 20 iulie 1995, art. 4 alin.(1) lit. i), art. 6 alin.(1) lit. d), alin. (6), art. 39 alin.(1) și (4) lit. b) ale Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a

judecătorilor (enunțate mai sus în hotărâre, în pct-le 85, 86, 87, 91), conchide legalitatea actului administrativ contestat și anume a hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr.327/15 din 17 mai 2016, aceasta fiind emisă conform competenței, procedurii stabilite și prevederilor legii.

115. Mai mult, hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii contestată este motivată, conține descrierea faptei comise, încadrarea ei juridică și aspecte ale vinovăției judecătoarei. Ea conține argumentele pe care se bazează și combate principalele argumente invocate de Adela Andronic în fața Consiliului Superior al Magistraturii.

116. Astfel, Consiliul Superior al Magistraturii reieșind din materialele acumulate, a reținut că judecătoarea Adela Andronic, prin încheierea din 23 ianuarie 2015 a interzis Consiliului de Administrație și Directorului executiv al B.N.A.A. de a lua/emite decizii, hotărâri sau ordine/dispoziții, fiind suspendată executarea hotărârilor Adunării Generale extraordinare a B.N.A.A. din 13 ianuarie 2015, până la examinarea cauzei în fond.

117. Încheierea din 23 ianuarie 2015 a fost adoptată de judecătoare în lipsa unei încheieri de primire pe rol a cererii de chemare în judecată, ceea ce este inadmisibil. Or, emiterea unei încheieri de primire a cererii pe rol fără a fi semnată de judecător atrage lipsa acesteia și, implicit, duce la concluzia că ea nu produce efecte juridice.

118. Totodată, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii mai reține că, acțiunile judecătoarei la aplicarea măsurilor de asigurare nu pot avea un caracter extensiv, nu pot duce la blocarea activității persoanelor juridice indicate ca pârât și nu pot provoca apariția unor prejudicii sau consecințe grave.

119. Astfel, măsurile de asigurare a acțiunii aplicate de către judecătoarea Adela Andronic nu se încadrează în legislația procedurală, nu sunt proporționale circumstanțelor de caz și scopului pretins.

120. De rând cu aceasta, Consiliul Superior al Magistraturii nu a acceptat argumentele judecătoarei Adela Andronic expuse de aceasta în contestația sa. Or, la caz nu s-a constatat a fi o eroare legată de aflarea judecătoarei în concediu medical și anexarea din acest considerent a unei încheieri emise dar nesemnate, acțiune dictată de trimiterea de urgență a dosarului la Curtea de Apel Chișinău, pretins a fi comisă de o altă persoană. Drept urmare, a concluzionat Consiliul, că se atestă prezența unei neglijențe grave din partea judecătoarei, care a generat consecințe grave, atât pârâtului, cât și statului Republica Moldova.

121. Completul de judecată a Curții Supreme de Justiție se aliniază constatările și concluziilor Consiliului Superior al Magistraturii expuse în hotărârea nr.327/15 din 17 mai 2016 emisă în privința judecătoarei Adela Andronic. Corect, Consiliul Superior al Magistraturii a considerat că încheierea din 23.01.2015 prin care judecătoarea Adela Andronic a aplicat

măsurii asigurătorii în cauza civilă nr. 2c-29/15 este contrară normelor procedurii civile care vizează asigurarea acțiunii în procesul civil, în condițiile în care cererea de chemare în judecată nu a fost primită în procedură și nu se afla pe rol. Or, cu adevărat la dosarul administrativ există anexată încheierea din 23.01.2015 de acceptare spre examinare a cererii de chemare în judecată formulată de CA „Victoria Asigurări” SA, doar că pe această încheiere nu se regăsește semnătura judecătoarei Adela Andronic (fila dos. administrativ 16). Anume această încheiere din 23.01.2015 (nesemnata de judecătoare) de acceptare spre examinare a cererii de chemare în judecată formulată de CA „Victoria Asigurări” SA a stat la baza emiterii încheierii din aceeași dată de aplicare de către judecătoarea Adela Andronic a măsurilor asigurătorii, chestiune care rezultă din decizia Curții de Apel Chișinău nr. 2rc-71/15 din 12 martie 2015 (fila dos. administrativ 20).

122. În aceste împrejurări, corect a apreciat Consiliul Superior a Magistraturii că judecătoarea a acționat contrar normelor procedurii civile care reglementează asigurarea acțiunii în procesul civil, odată ce nesemnarea încheierii de punere pe rol a cererii de chemare în judecată echivalează cu lipsa acesteia; iar, în condițiile în care la data de 23.01.2015 cauza nu era acceptată spre examinare, judecătoarea nu era în drept să aplice măsuri de asigurare a acțiunii. Articolul 177 a Codului de procedură civilă la acest aspect menționează în mod concret că, *cererea de asigurare a acțiunii se soluționează de către judecător sau de către instanța care examinează pricina în termen de o zi de la depunere, fără înștiințarea pârâtului și a celorlalți participanți la proces. Dacă cererea de asigurare a acțiunii este depusă concomitent cu cererea de chemare în judecată, aceasta se soluționează în ziua emiterii încheierii privind acceptarea cererii de chemare în judecată, fără înștiințarea pârâtului și a celorlalți participanți la proces.*

123. Argumentul reclamantei că originalul încheierii din 23.01.2015 de acceptare a cererii de chemare în judecată spre examinare a fost remis din vina consultantului/asistentului în adresa unei părți în proces, iar la dosar s-a anexat o copie a acestei încheieri, în condițiile în care în ziua de 23.01.2015 dânsa a plecat mai devreme de la serviciu pentru că s-a simțit rău, respectiv, dosarul s-a remis instanței de apel în afara controlului ei ca judecător, Completul nu-l va reține, ca fiind declarativ, odată ce, anume judecătorul este unicul exponent al puterii judecătorești investită constituțional cu atribuții de înfăptuire a justiției, la rândul său personalul instanței doar asistă judecătorul în procesul de înfăptuire a justiției (art. 1 alin. 1 și 2 din Legea cu privire la statutul judecătorului, nr. 544 din 20.07.1995 și capitolul 7 din Titlul III al Legii privind organizarea judecătorească nr. 514 din 06.07.1995).

124. La fel, argumentul că încheierea privind punerea pe rol a cererii de chemare în judecată a fost anexată la dosar fără a fi semnată de judecătoare și, totodată, publicată pe pagina oficială a instanței, denotă o lipsă de diligență elementară în gestionarea actelor de procedură, în condițiile în care semnătura judecătorului reprezintă expresia voinței jurisdicționale și conferă validitate actului judiciar.

125. Cu atât mai mult că, schimbarea statutului dosarului în Programul Integrat de Gestionare a Dosarelor din „incomplet” (conform situației din 19.01.2015) în „examinare” (la data de 23.01.2015) nu echivalează cu existența încheierii de primire a dosarului în procedură. Or, conform datelor reflectate din PIGD o încheiere datată cu 23.01.2015 nu există alăturată statutului „examinare” a dosarului (dosar administrativ, fila 25, 38).

126. De rând cu aceasta, faptul că la data de 26 martie 2015 judecătoarea Adela Andronic a emis încheierea de acceptare a cererii de chemare în judecată spre examinare și punerea pe rol a cauzei nr. 2c-29/15, întărește poziția că la data de 23 ianuarie 2015 cauza încă nu era primită în procedură.

127. Completul de judecată a Curții Supreme de Justiție se aliniază și concluziilor Consiliului Superior al Magistraturii că încheierea din 23.01.2015 prin care judecătoarea Adela Andronic a aplicat măsuri asiguratorii este una disproporționată și contrară scopului urmărit. Relevanță aici prezintă articolul 174 alin. 1 al Codului de procedură civilă (în vigoare la 23.01.2015), care stipulează: *La cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța poate lua măsuri de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.* În acest context, din cuprinsul încheierii emise de judecătoare se distinge drept unic argument al necesității de a aplica măsuri asiguratorii în cauza civilă nr. 2c-29/15 faptul că cerințele de fond ale reclamantului CA „Victoria Asigurări” SA vizează dezacordul cu hotărârile adoptate în cadrul Adunării Generale extraordinare a B.N.A.A. din 13 ianuarie 2015, iar neluarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar putea să creeze dificultăți judecătorești sau să facă imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești. Astfel, în condițiile în care judecătoarea anterior emiterii încheierii de asigurare a acțiunii nu a examinat hotărârile Adunării Generale extraordinare a B.N.A.A. din 13.01.2015, ale căror nulitate s-a solicitat prin acțiunea formulată de CA „Victoria Asigurări” SA, odată ce acestea la cauza civilă nr. 2c-29/15 nu au fost anexate, condiția motivării scopului de aplicare a măsurilor de asigurare prevăzut la art. 174 CPC nu a fost respectat. Or, riscul neasigurării acțiunii, nu există explicat/motivat reieșind din cuprinsul încheierii din 23.01.2015.

128. Dimpotrivă, după cum corect a constatat și Consiliul Superior al Magistraturii în hotărârea sa nr.327/15 din 17 mai 2016, măsurile de asigurare aplicate prin încheierea emisă de judecătoarea Adela Andronic sunt disproporționate scopului urmărit de art. 174 alin. 1 CPC, odată ce aceste măsuri de asigurare aplicate au generat prejudicii nu doar Biroului Național al Asiguratorilor de Autovehicule, dar și statului Republica Moldova. Reieșind din conținutul sesizării B.N.A.A. rezultă că, urmare a emiterii încheierii de către judecătoarea Adela Andronic, în perioada: 23.01.2015 – 02.03.2015, de la B.N.A.A. au fost delapidate 34 milioane lei, iar ca efect, B.N.A.A. nu a putut plasa garanția financiară externă în mărime de

4.250.000 Euro în favoarea Consiliului Birourilor, motiv pentru care Comitetul de Management a decis să recomande Adunării Generale a Consiliului Birourilor din luna mai 2015, suspendarea Republicii Moldova din sistemul internațional de asigurare „Carte verde”, începând cu 01.07.2015. Scrisoarea Consiliului Birourilor de adresare către statele membre menționează că unul dintre motivele aceste suspendări, constituie încheierea Judecătoriei Centru din 23.01.2015.

129. Această situație este confirmată și de scrisoarea din 14 aprilie 2015 eliberată de Consiliul Birourilor Sistemului Internațional de Asigurare Carte Verde și expediată spre informare membrilor săi, unde se indică faptul că, din cauza problemelor persistente ale Biroului din Moldova (instabilitate managerială și financiară, cooperare deficitară cu autoritățile, suspiciuni de fraudă și, mai ales, neprezentarea garanției bancare de 4.250.000 EUR, conform cerințelor Sistemului Carte Verde, până la termenul stabilit), Comitetul de Conducere recomandă Adunării Generale suspendarea temporară a Biroului din Moldova (NBMIN) începând cu 01 iulie 2015 (f.d.104-105, dos. adm.).

130. Argumentul că nu a cunoscut conținutul acestei scrisori, odată ce era redactată într-o limbă străină și nu era însoțită de o traducere, fiind deci sancționată fără ca Consiliul Superior al Magistraturii să fi probat vreun prejudiciu concret, nu se va reține odată ce în ședința judiciară la Curtea Supremă de Justiție, pe lângă acest aspect, reclamanta a mai menționat că, conținutul actelor redactate în limba engleză care se regăsesc la dosarul administrativ, îi este cunoscut, ea solicitând în acest sens aportul unei persoane terțe. De altfel, în ședința Consiliului Superior al Magistraturii din 17.05.2016 judecătoria Adela Andronic, prezentă fiind, nu a obiectat asupra întrebărilor membrilor Consiliului în situația în care aceștia au indicat că ei îi sunt cunoscute consecințele încheierii pe care a adoptat-o și nu a menționat că i-ar fi necesară o anumită traducere. Or, accesul la dosar și la probe a fost asigurat, iar recurenta, în calitate de subiect de drept cu pregătire juridică, avea posibilitatea de a recurge la mijloace rezonabile, fie și neoficiale, pentru a traduce înscrisurile în limba română și a le înțelege conținutul, ceea ce dânsa a și făcut.

131. Principiul contradictorialității și dreptul la apărare presupune o implicare activă a părții în valorificarea propriilor drepturi, inclusiv prin formularea cererilor necesare în vederea lămuririi oricărui aspect ce ține de conținutul probatoriului. În lipsa unor asemenea demersuri, autoritatea disciplinară nu poate fi acuzată că ar fi încălcat dreptul la un proces echitabil sau că ar fi creat un dezechilibru procedural. În consecință, invocarea unei pretense încălcări a art. 6 CEDO rămâne fără suport probator și nu poate conduce la constatarea unei neregularități procedurale care să afecteze legalitatea procedurii disciplinare.

132. În atare împrejurări, Curtea Supremă de Justiție în urma judecării cauzei pe fond în cadrul ședinței de judecată publice, cu prezența părților, conchide că constatările și concluziile CSM că judecătoarea Adela Andronic la emiterea încheierii de asigurare a acțiunii din 23.01.2015 a comis abaterea disciplinară prevăzută de art. 4 alin. 1 lit. i) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, nr. 178 din 25.07.2014 (în vigoare 01.01.2015), și-a găsit confirmare. Or, judecătoarea Adela Andronic la emiterea încheierii de asigurare a acțiunii din 23.01.2015 a încălcat normele imperative ale legislației procesual civile care vizează aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii în procesul civil, și anume a art. 174 alin. 1 și 177 alin. 2 din Codul de procedură civilă (în redacția la data emiterii încheierii - 23.01.2015).

133. Completul judiciar reține și concluziile Consiliului Superior al Magistraturii cu referire la faptul că judecătoarea Adela Andronic a acționat din neglijență gravă la adoptarea încheierii din 23.01.2015. Or, la caz, s-a constatat că judecătoarea a admis o încălcare a normelor de drept procesual (art. 174 alin. 1 și 177 alin. 2 CPC în redacția din 23.01.2015), neevaluând eventualele consecințe prejudiciabile la adoptarea încheierii de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii nr. 2c-29/15, deși dacă cerceta, anterior emiterii încheierii din 23.01.2015, procesul verbal al Adunării Generale extraordinare al BNAA din 13.01.2015 împreună cu hotărârile adoptate în cadrul acelei adunări, ar fi putut să prevadă asemenea consecințe.

134. De rând cu aceasta, prin dispunerea unor măsuri de asigurare a acțiunii cu efect suspensiv major asupra Consiliului de administrație și Directorului executiv a B.N.A.A., au fost generate prejudicii directe atât părții implicate – B.N.A.A., cât și imaginii statului Republica Moldova în cadrul unor structuri internaționale, cum este sistemul internațional de asigurare „Carte Verde”.

135. În conformitate cu prevederile art. 15 alin. (1) și (2) din Legea nr. 544 din 20 iulie 1995 privind statutul judecătorului, judecătorii sunt ținuti să respecte cu strictețe cerințele legii în procesul de înfăptuire a justiției, să asigure protecția drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, să manifeste o cultură juridică ridicată, să acționeze cu imparțialitate și să contribuie, prin conduita lor, la prestigiul autorității judecătorești. De asemenea, în afara relațiilor de serviciu, judecătorii trebuie să evite orice comportament care ar putea compromite integritatea și imparțialitatea percepută a funcției judiciare sau care ar putea discredita sistemul judiciar în ansamblul său.

136. Prin urmare, în contextul celor menționate, acțiunea imputată judecătoarei Adela Andronic nu poate fi calificată drept o simplă eroare materială ori o neînțelegere procedurală, ci o încălcare gravă a obligațiilor profesionale, ce justifică pe deplin reținerea unei abateri disciplinare și aplicarea unei sancțiuni corespunzătoare.

137. Astfel, în speță, s-a constatat că măsurile de asigurare dispuse de judecătore, au generat consecințe extrem de grave, în primul rând asupra B.N.A.A., ale cărei organe de conducere au fost practic paralizate în exercitarea atribuțiilor. Efectele directe ale suspendării hotărârilor Adunării Generale a acestei instituții și ale restricționării dreptului de decizie a organelor executive au fost agravate de refuzul unor instituții bancare de a permite accesul la conturile organizației. Această situație a permis delapidarea unor sume considerabile de bani (peste 20 milioane lei) și a condus la imposibilitatea plasării garanției externe în favoarea Consiliului Birourilor, cu riscul concret și iminent al suspendării Republicii Moldova din sistemul internațional de asigurare „Carte Verde” – consecință semnalată oficial de Comitetul de Management al Consiliului Birourilor în aprilie 2015.

138. Este evident că asemenea urmări depășesc sfera unei greșeli procedurale sau a unei simple omisiuni. Ele reflectă o deficiență gravă de conduită profesională, caracterizată prin lipsa prudenței, a rigurozității juridice și a responsabilității funcției. În acest context, comportamentul judecătorei nu doar că a prejudiciat grav o entitate juridică, dar a compromis imaginea externă a statului, afectând credibilitatea acestuia în fața partenerilor internaționali.

139. În raport cu aceste considerente, apare ca întemeiată concluzia că sancțiunea disciplinară aplicabilă nu poate fi una simbolică sau atenuată, ci trebuie să reflecte o reacție instituțională fermă față de încălcarea unor norme imperative care guvernează exercitarea funcției de judecătore. De altfel, în mod corect s-a subliniat că regimul juridic al răspunderii disciplinare a judecătorilor trebuie să echilibreze, pe de o parte, imperativul apărării independenței judiciare, iar, pe de altă parte, exigența unei responsabilități stricte, fundamentate pe un set riguros de standarde etice și deontologice.

140. Statul, conferind judecătorilor garanții de independență și protecție profesională, are așteptarea legitimă ca aceștia să manifeste o conduită ireproșabilă, atât în exercitarea funcției, cât și în afara acesteia. Atunci când această conduită este compromisă într-un mod grav, statul este îndreptățit să intervină disciplinar și, în cazurile cele mai serioase, să revoce încrederea acordată magistratului prin eliberarea acestuia din funcție.

141. Prin urmare, în baza gravității abaterii, a consecințelor sale ireparabile și a afectării demnității funcției judiciare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că soluția Consiliului Superior al Magistraturii de a aplica sancțiunea disciplinară a eliberării din funcție a judecătorei Adela Andronic este pe deplin justificată, legală și proporțională.

142. Altfel spus, Consiliul Superior al Magistraturii a acționat în limitele competenței sale legale și cu respectarea principiului proporționalității, atunci când a dispus casarea hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 1/1 din 22 ianuarie 2016 și a adoptat o nouă hotărâre prin care a reținut existența

unei abateri disciplinare prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 privind răspunderea disciplinară a judecătorilor. În temeiul acestei constatări, s-a impus aplicarea sancțiunii disciplinare a eliberării din funcție, fiind formulată către Președintele Republicii Moldova propunerea de eliberare a judecătoarei Adela Andronic din funcția de judecător la Judecătoria Centru, mun. Chișinău, în conformitate cu art. 25 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 privind statutul judecătorului.

143. Contrar celor susținute în apărare, neaplicarea sau aplicarea unei sancțiuni mai blânde, cum ar fi avertismentul, ar fi fost vădit inadecvată raportat la natura și gravitatea faptelor imputate. Deși se reține că judecătoarea nu a mai fost anterior sancționată disciplinar, iar din datele statistice prezentate rezultă o pondere redusă a dosarelor civile restante în activitatea sa, aceste circumstanțe atenuante nu sunt de natură să înlăture răspunderea disciplinară sau să justifice menținerea unei sancțiuni necorespunzător de indulgente. Gravitatea abaterii constatate, în contextul obligațiilor de conduită profesională care incumbă funcției de judecătoare, a impus o reacție fermă din partea autorității disciplinare, menită să restabilească încrederea publică în actul de justiție și să prevină repetarea unor conduite similare.

144. De altfel, reclamanta a invocat, în susținerea nelegalității hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr.327/15 din 17 mai 2016, faptul că aceasta nu ar fi fost adoptată cu votul deschis al majorității membrilor Consiliului Superior al Magistraturii și că, în procesul-verbal al ședinței nu ar fi fost reflectat explicit numărul de voturi exprimate, ceea ce ar reprezenta, în opinia sa, o încălcare a procedurii de emitere a actului administrativ contestat.

145. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată însă că aceste susțineri sunt neîntemeiate, nefiind susținute nici de cadrul normativ aplicabil, nici de practica relevantă în materie.

146. Astfel, potrivit art. 24 alin. (1) și (2) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947-XIII din 19 iulie 1996 (în vigoare momentul emiterii de către CSM a hotărârii), Consiliul adoptă hotărârile sale cu votul deschis al majorității membrilor, în camera de deliberare, în lipsa persoanei al cărei caz este examinat. Votul se exprimă prin ridicarea mâinii, iar rezultatul se reflectă în hotărârea finală, care este semnată de președintele ședinței.

147. Este important de subliniat că nici Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19 iulie 1996, nici Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 668/26 din 15 septembrie 2015 și nici Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 privind răspunderea disciplinară a judecătorilor (reglementări incidente momentului adoptării hotărârii) nu menționau obligația consemnării explicite a numărului

de voturi *pro* sau *contra* în procesul-verbal al ședinței. Din contra, procedura deliberării era una separată de faza publică a examinării și nu presupunea detalierea în scris a pozițiilor exprimate individual de membrii Consiliului Superior al Magistraturii, decât în situația în care unul dintre aceștia formula o opinie separată, caz care nu se regăsește în speță.

148. În speță, din cei 12 membri ai Consiliului Superior al Magistraturii, au participat la ședință 11, respectându-se cvorumul legal (2/3). Ministrul Justiției s-a retras înainte de votul deliberativ, respectiv hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.327/15 din 17 mai 2016 a fost adoptată în unanimitate de 10 membri (lipsă fiind opiniile separate), iar soluția a fost pronunțată public, conform legii, și motivată detaliat în cuprinsul hotărârii.

149. Prin urmare, simpla absență a menționării numerice a voturilor în procesul-verbal nu constituie un viciu de procedură, ci reflectă forma legală de exercitare a atribuției de vot în cadrul Consiliului, conform practicii și normelor în vigoare momentului. A considera contrariul ar echivala cu impunerea unui standard formalist care nu își are izvorul în lege, și nici susținere în jurisprudența CEDO.

150. Așadar, argumentul reclamantei privind nelegalitatea votului și lipsa publicării numărului de voturi se dovedește a fi nefondat, nefiind apt să conducă la anularea hotărârii contestate sau să ridice îndoieli rezonabile asupra legalității sau imparțialității procedurii desfășurate în fața Consiliului Superior al Magistraturii.

151. De asemenea, Adela Andronic a invocat, printre motivele de nelegalitate, faptul că nu a fost citată legal pentru ședința Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, arătând că a fost informată despre aceasta abia în ajun, printr-un apel telefonic, ceea ce i-ar fi afectat în mod substanțial dreptul la apărare și posibilitatea de a participa efectiv la examinarea contestației. Totuși, această critică este lipsită de temeii, raportat atât la normele aplicabile, cât și la standardele jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului.

152. Din înscrisurile aflate la dosarul disciplinar rezultă că la 27.04.2016 copia contestației formulate de B.N.A.A. a fost expediată electronic la adresa oficială a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, unde activa reclamanta. Totodată, s-au anexat dovezi privind transmiterea și recepționarea acestui document, confirmate de personalul instanței (f.d. 205-206, dosar administrativ). Or, reclamanta nu a pus la dispoziția Consiliului Superior al Magistraturii o adresă de corespondență personală alternativă, iar notificarea efectuată către adresa oficială instituțională, în lipsa altor indicații, s-a realizat la adresa la care anterior reclamanta a primit corespondența. Or, la aceeași adresă i s-a expediat reclamantei înștiințarea despre ședințele Colegiului disciplinar stabilite pentru 04.12.2015 și 11.01.2016 pe care dânsa le-a recepționat, dovadă fiind prezența acesteia în ședința Plenului Colegiului disciplinar, dar și cererile parvenite în adresa Colegiului disciplinar din partea reclamantei (fila dosarului administrativ 122, 149, 151,

154).

153. Astfel, în prezenta cauză, nu s-a demonstrat că reclamanta ar fi fost împiedicată în mod real să participe sau să formuleze apărări, ci doar că a fost informată telefonic în ajunul ședinței, pe fondul propriei omisiuni de a-și indica o adresă personală pentru corespondență. Prin urmare, nu se poate reține o încălcare a standardelor naționale sau convenționale, iar argumentul privind lipsa citării legale urmează a fi respins ca neîntemeiat.

154. În ceea ce privește susținerea reclamantei potrivit căreia Consiliul Superior al Magistraturii nu i-ar fi garantat dreptul de a fi asistată de un avocat, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție apreciază că această afirmație este lipsită de temei. În virtutea principiului respectării garanțiilor procesuale minime, Consiliul Superior al Magistraturii este ținut să asigure părților implicate într-o procedură disciplinară posibilitatea efectivă de a-și exercita dreptul la apărare. Or, în prezenta cauză, acest drept nu a fost nici refuzat, nici restrâns.

155. Reieșind din conținutul procesului-verbal al ședinței Plenului CSM din 17.05.2015 rezultă că reclamanta nu a solicitat amânarea cauzei pentru lipsa avocatului și a consimțit ca examinarea să se desfășoare în lipsa acestuia. Această poziție procesuală, asumată explicit de către parte, exclude orice pretinsă încălcare a dreptului la asistență juridică.

156. Pe cale de consecință, nu poate fi reținută existența vreunei obligații neîndeplinite din partea Consiliului Superior al Magistraturii în sensul garantării dreptului la apărare, în lipsa unei cereri exprese de asistență juridică, cu atât mai mult cu cât reclamanta nu a fost împiedicată să-și angajeze avocat, la fel a acceptat examinarea cauzei disciplinare în lipsa avocatului.

157. Prin urmare, critica formulată sub acest aspect urmează a fi respinsă, ca fiind neîntemeiată și contrazisă de înscrisurile din dosar și de conduita procesuală a reclamantei.

158. De asemenea, afirmația reclamantei potrivit căreia, prin adoptarea hotărârii Colegiului disciplinar nr. 1/1 din 22 ianuarie 2016 și a hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 327/15 din 17 mai 2016, s-ar fi încălcat principiul securității raporturilor juridice, ca urmare a ignorării caracterului definitiv al hotărârii nr. 17/4 din 20 martie 2015, nu poate fi reținută, întrucât este lipsită de temei atât în fapt, cât și în drept.

159. Este adevărat că acțiunile judecătorei Adela Andronic au mai fost anterior analizate de către Inspekția Judiciară și Colegiul disciplinar, în baza sesizărilor formulate de CA „Grawe Carat Asigurări” SA și SAR „Moldcargo” SA. Ca urmare, Completul de admisibilitate nr. 2 a adoptat la 20 martie 2015, hotărârea nr. 17/4, prin care s-a dispus în privința acestor sesizări, printr-o hotărâre de respingere a acestora (dosar administrativ, fila 55).

160. Totuși, faptul că anterior au fost analizate anumite conduite ale judecătorei nu poate conduce, în mod automat, la excluderea oricărei examinări ulterioare, dacă există elemente noi de fapt și de drept, relevante și substanțial diferite. Or, la caz, sesizările formulate de Ministerul Justiției (semnate de dl Vladimir Grosu) și de directorul executiv al B.N.A.A. (dl Mihail Manoli), depuse în aprilie și mai 2015, au fost întemeiate pe fapte noi, și anume constatările cuprinse în decizia din 12 martie 2015 a Curții de Apel Chișinău, dar și evenimentele descrise în scrisoarea din 14 aprilie 2015 eliberată de Consiliul Birourilor Sistemului Internațional de Asigurare „Carte Verde”, care nu au fost disponibile la momentul emiterii hotărârii nr. 17/4 din 20 martie 2015.

161. Așadar, invocarea principiului securității raporturilor juridice, deși pertinentă în contextul respectării autorității de lucru judecat, nu este aplicabilă în cauză, întrucât nu există identitate nici de obiect, nici de teme probator între procedura anterioară și cea în cadrul căreia au fost adoptate hotărârile contestate. Ca atare, afirmația privind încălcarea acestui principiu fundamental este vădit neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

162. Un alt motiv invocat de Adela Andronic în susținerea contestației formulate împotriva hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 327/15 din 17 mai 2016 vizează pretinsa neregularitate a mandatului avocatului Vasile Tarnovschi care a reprezentat B.N.A.A. Reclamanta a susținut că mandatul emis nu ar conține în mod expres împuterniciri specifice, în conformitate cu cerințele legale.

163. Această susținere este însă lipsită de teme juridic. Or, potrivit art. 81 alin. (1) din Codul de procedură civilă, mandatul avocatului constituie titlu suficient pentru exercitarea tuturor actelor procesuale, cu excepția celor pentru care legea impune expres menționarea distinctă a drepturilor (precum recunoașterea pretenției, renunțarea la acțiune, încheierea tranzacției etc.). Astfel, în absența unei cerințe legale exprese privind forma sau conținutul mandatului în cadrul procedurilor administrative sau disciplinare desfășurate în fața organelor de autoadministrare judecătorească, se prezumă valabilitatea reprezentării prin avocat, cu atât mai mult cu cât avocatul a fost admis în ședință fără opoziție din partea reclamantei și și-a exercitat atribuțiile în mod corespunzător.

164. De altfel, hotărârea Guvernului nr. 158 din 28 februarie 2013 privind aprobarea formularului și modului de utilizare a mandatului avocatului nu prevede vreo obligație expresă de individualizare a împuternicirilor pentru procedurile administrative, ci doar în contextul reprezentării în fața instanțelor judecătorești, respectiv fiind suficiente mențiunile prezente pe mandat de acordare a împuternicirilor de reprezentare a B.N.A.A. în cadrul procedurii disciplinare în privința judecătorei Adela Andronic, însoțite de semnătura directorului B.N.A.A. și ștampila biroului. În atare condiții, participarea avocatului Vasile Tarnovschi a fost legală și în deplină

concordanță cu cadrul normativ aplicabil momentului.

165. În ceea ce privește susținerea reclamantei referitoare la pretinsa tardivitate a contestației formulate de Ministerul Justiției și B.N.A.A. împotriva hotărârii nr. 94/16 din 18 septembrie 2015, emisă de Completul de admisibilitate nr. 2 al Colegiului disciplinar, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că aceasta este lipsită de temeii. Or, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 178/2014 privind răspunderea disciplinară a judecătorilor (*în vigoare la data emiterii actului contestat*), termenul în care o asemenea hotărâre poate fi contestată în fața Plenului Colegiului disciplinar este de 15 zile *lucrătoare*, care curge de la data comunicării hotărârii către autorul sesizării. Iar, hotărârea contestată a fost comunicată Ministerului Justiției și directorului B.N.A.A. la 03 noiembrie 2015 și, respectiv, la 02 noiembrie 2015, după cum rezultă din dovada anexată la fila dosarului administrativ 89. Prin urmare, la data formulării de către Ministerul Justiției și B.N.A.A. a contestațiilor, adică la 18 noiembrie 2015 și la 19 noiembrie 2015, nici Ministerul și nici B.N.A.A. nu au acționat tardiv, încadrându-se astfel în termenul de 15 zile *lucrătoare*, prevăzut de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 178/2014.

166. De altfel, reclamanta invocă, în mod nefondat, faptul că procedura de examinare a contestației disciplinare ar fi fost afectată de o durată excesivă, susținere care nu poate duce la anularea actului emis de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii.

167. În sensul art. 33 din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014, termenul de 45 de zile se referă exclusiv la examinarea cauzei disciplinare de către Colegiul disciplinar și nu este aplicabil procedurii în fața Plenului Consiliului Superior al Magistraturii. Acest termen are un caracter pur orientativ și intern, nefiind un termen de decădere, astfel că depășirea sa nu atrage nulitatea actului administrativ, cu atât mai mult în absența unei vătămări efective și probate.

168. Sub aspectul garanțiilor prevăzute de art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, este relevant a aminti că CEDO nu evaluează durata unei proceduri în mod formal, ci în raport cu ansamblul circumstanțelor speței: complexitatea cauzei, conduita părților și diligența autorităților. În prezenta cauză, nu s-a dovedit existența unei întârzieri nejustificate, iar reclamanta nu a demonstrat că durata procedurii i-ar fi afectat în mod real dreptul la apărare sau ar fi condus la un dezechilibru procedural. De altfel, simpla depășire a unui termen procedural nu este suficientă pentru a reține o încălcare a art. 6 din Convenție, fiind necesar ca partea să probeze o lipsă de celeritate raportată la obiectul cauzei și la consecințele asupra drepturilor sale.

169. În consecință, actul administrativ contestat este unul legal, întemeiat și adoptat cu respectarea standardelor de imparțialitate, echitate și proporționalitate prevăzute de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

170. Un alt aspect evidențiat de reclamantă îl constituie tratamentul diferențiat al situației ei în raport cu alți magistrați, care la fel ca și ea au aplicat măsuri asiguratorii, dar care nu au fost trași la răspundere disciplinară. Anexează reclamanta decizia nr. 3r-679/13 din care rezultă aplicarea de către Curtea de Apel Chișinău a măsurilor asiguratorii în cauza civilă la acțiunea ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA împotriva Biroului Național al Asiguratorilor de Autovehicule privind anularea hotărârii Adunării Generale extraordinare a membrilor B.N.A.A. din 27.09.2013, unde instanța a decis să suspende executarea hotărârii Adunării Generale extraordinare a membrilor B.N.A.A. din 27.09.2013 privind excluderea ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA din componența membrilor cu drepturi depline ai BNAA cu retragerea autorizației de a elibera certificate internaționale de asigurări „Carte Verde”, până la adoptarea hotărârii definitive pe dosar (f.d. 122, vol. 3).

171. Studiind decizia nr. 3r-679/13 din 28.01.2014 Completul de judecată nu reține că situațiile în ambele cazuri ar fi identice, or, în cauza nr. 3r-679/13 instanța a acționat potrivit scopului urmărit de art. 174 CPC și a aplicat măsuri de asigurare doar cu referire la obiectul litigiului supus examinării și doar în ceea ce privește hotărârea contestată. La rândul său, măsurile de asigurare aplicate vizau doar interesul reclamantului ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA care a fost exclus din componența membrilor cu drepturi depline ai BNAA, suspendată fiind executarea hotărârii Adunării Generale extraordinare doar în privința ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA, ceea ce este diferit de situația actuală când s-a interzis Consiliului de Administrație a BNAA și Directorului executiv al BNAA să emită orice decizii, hotărâri sau ordine (dispoziții). La fel, în cauza nr. 3r-679/13 instanța a supus analizei hotărârea a cărei anulare s-a cerut, i-a dat apreciere sub aspectul riscului de a nu interveni cu măsuri de asigurare, a motivat consecințele neasigurării. Respectiv, măsuri de asigurare care să cauzeze prejudicii entității BNAA sau statului Republica Moldova, în cauza nr. 3r-679/13 nu s-au aplicat. În situația cauzei actuale cu nr. 2c-29/15, judecătoria Adela Andronic nu a acționat la fel, fapt ce exclude echivalența celor două situații de caz.

172. Având în vedere constatarea legalității și temeiniciei hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr.327/15 din 17 mai 2016 cu privire la contestarea hotărârii Colegiului disciplinar nr.1/1 din 22 ianuarie 2016, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, prin prisma normelor de drept enunțate la pct-le 62-92 din hotărâre, concluzionează că acțiunea înaintată de Adela Andronic împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la contestarea actelor administrative, este una neîntemeiată, considerent din care urmează a fi respinsă în sensul prevederilor art.224 alin.(1) lit. f) din Codul administrativ. La rândul său, prin prisma aceluiași cadru normativ enunțat mai sus, singura autoritate competentă să verifice legalitatea hotărârii Plenului Colegiul disciplinar nr. 1/1 din 22.01.2016 este

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, controlul de legalitate fiind exercitat în mod exclusiv, pe calea administrativ-disciplinară prevăzută de Legea nr. 178, fără a se putea reveni în mod separat, în fața instanței de contencios administrativ. Din aceleași considerente, Completul de judecată va respinge și pretențiile subsecvente ale reclamantei privind restabilirea în funcția de judecătoare, privind achitarea salariului pentru absența de la serviciu, privind repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de asistență juridică. Or, în lipsa anulării actului administrativ, nu poate fi admisă repunerea reclamantei în funcție și reparări de prejudicii.

173. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 191 alin. (5) lit. a), 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge cererea de chemare în judecată depusă de Adela Andronic împotriva Consiliul Superior al Magistraturii cu privire la contestarea actelor administrative.

Hotărârea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă

Notă: În conformitate cu art. 236 alin. (7) din Codul de procedură civilă în legătură că judecătorul Ion Malanciuc este suspendat de drept din funcție pe perioada exercitării mandatului de judecător la Curtea Constituțională, textul integral al hotărârii este semnat de către președintele completului.

Președinte

Stela Procopciuc